

Alfons Krause

1895–1972

Profesor Alfons Krause był kierownikiem Katedry Chemii Nieorganicznej Uniwersytetu Poznańskiego od roku 1930. Urodził się w roku 1895; zmarł w roku 1972 w Poznaniu. Studiował na politechnice w Berlinie Charlottenburgu i na uniwersytecie w Berlinie. Tamże w roku 1919 uzyskał stopień doktora filozofii i magisterium nauk wyzwolonych na podstawie rozprawy o związkach selenu. Po ukończeniu studiów pracował jako chemik w zakładach przemysłowych w Zagłębiu Ruhry. Do Poznania przybył w roku 1920 i podjął pracę w Państwowym Zakładzie Higieny, a później na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego. Habilitował się na Uniwersytecie Poznańskim w roku 1928 w zakresie chemii nieorganicznej. Z Wyższą Szkołą Handlową – Akademią Handlową był związany w latach 1935–1939. Wykładał początkowo (w latach 1935–1936) towaroznawstwo chemiczne, a później technologię i towaroznawstwo chemiczne. W latach 1936–1938 prowadził także seminarium dyplomowe i wyższe seminarium towaroznawcze – rok pracy badawczej.

W okresie okupacji przebywał w Warszawie i brał czynny udział w działalności Tajnego Uniwersytetu Ziemi Zachodnich. W roku 1945 powrócił do Poznania i objął dawne stanowisko na Uniwersytecie Poznańskim. W roku 1946 uzyskał tytuł profesora związanego.

W badaniach naukowych zajmował się szczególnie strukturą i systematyką wodorotlenków metali oraz strukturą i aktywnością katalizatorów nieorganicznych. Opublikował wspólnie z uczniami około 650 prac teoretycznych i doświadczalnych. Jego niezwykle szeroka działalność naukowa zyskała mu uznanie w świecie. Był członkiem Polskiej Akademii Umiejętności i członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk.

Maria Aleksandra Smoczkiwiczowa

Hanna Maciejewska